

som gode, ligesom det er foreskrevet, at Eftersyn bør foretages paa ethvert Sted, paa hvilket vedkommende Politimester henleder Opmærksomheden, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 83 af 19. April 1911.

Det har herved været magtpaaliggende at undgaa overflødig Tilsyn og Dobbelttilsyn, som kun medfører unyttig Udgift. Dette bør ogsaa fremtidig iagttages, men iøvrigt synes det rettest ikke i Loven at fastslaa en ubetinget Ordning, idet en vis Frihed for Administrationen paa dette Punkt maa anses for praktisk ønskelig. Navnlig vil det efter de foreliggende Erfaringer være hensigtsmæssigt at kunne ordne Tilsynsgerningen forskelligt i de forskellige Landsdele. I de Egne, hvor der kun findes ret faa Arbejdssteder med udenlandske Arbejdere, kan Arbejds- og Fabriktilsynets Medvirkning ved Tilsynet helt undværes, idet Hvervet paa fyldestgørende Maade kan bestrides af Landpolitiet uden Udgift for Statskassen. Derimod er i andre Landsdele, navnlig paa Lolland og Falster og i Sydsjælland, Antallet af Arbejdssteder og af polske Arbejdere saa stort, at Jurisdiktionernes Politipersonale overhovedet ikke kan overkomme de med Tilsynsgerningen forbundne Forretninger (jfr. ndfr. Sp. 3111—12). Her vil det, da være mest formaalstjenligt, at hele det direkte Tilsyn henlægges til Arbejds- og Fabriktilsynet, eventuelt saaledes, at der — som foreslaaet af Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet (jfr. ndfr. Sp. 3103—04) — herved anvendes enkelte honorarlønnede Synsmænd, hvis Arbejde ledes af den stedlige Fabrikinspektør. Politiet vil da i disse Landsdele helt kunne fritages for Eftersynet af Boliger og Kontrakter m. v. paa de talrige Arbejdssteder.

Ordningen vil herefter i store Træk blive denne, at det umiddelbare Tilsyn

med Arbejdsstederne føres enten af Landpolitiet alene eller af Arbejds- og Fabriktilsynets Personale (Synsmænd) alene, efter Administrationens nærmere Bestemmelse med Hensyn til de forskellige Landsdele, hvor de paagældende Arbejdsforhold ere af saa forskelligartet og vekslende Natur. Et Dobbelttilsyn vil i hvert Fald fremtidig blive undgaaet. Hvad enten Tilsynsgerningen udøves af Landpolitiet eller af Arbejds- og Fabriktilsynet, bør det formentlig i alle Tilfælde være Politimesteren i vedkommende Jurisdiktion, som med Bistand for de sanitære Forholds Vedkommende af Embedslægen træffer Afgørelsen i Spørgsmaal om Overtrædelse af Loven og Ansvar herfor. Herved sikres der alle Parter en alsidig og upartisk Bedømmelse af de foreliggende Forhold.

I Overensstemmelse med fornævnte Synspunkter har man foreslaaet en ændret Affattelse af Paragraffens 1ste Stykke. I 2det Stykke har man foreslaaet tilføjet Hjemmel til administrativt at udfærdige Bestemmelser om Kontrol med udenlandske Arbejders Pas og andre Legitimationspapirer, idet politimæssige Foranstaltninger af denne Art ifølge de senere Aars Erfaring og de foreliggende indtrængende Vidnesbyrd fra Embedsmyndighederne (jfr. ndfr. Sp. 3109—10 og Bilag V—VI) formentlig maa erkendes at kunne blive nødvendige i Tidens Løb. Som en formentlig praktisk Forholdsregel har man yderligere bragt i Forslag, at der gives Adgang til at sammenarbejde den i Fremmedloven af 25. Maj 1875 ommeldte Opholdsbog med den autoriserede Afregningsbog ifølge § 7 i Loven af 21. August 1908 og nærværende Lovforslag i Lighed med, hvad der allerede ved Fremmedlovens § 20 er hjemlet for Skudsmaalsbogens Vedkommende.